

ζυγός σας άφίθη να έλκυσθή από τόν άπατηλόν γάμον. Άλλά θα ίδη την πλάνην του πιθανόν και να την εΐδεν, όταν χθές ένεφανίσθητε ενώπιόν του τόσο μεγάλη και τόσο γενναία...» Μή ζητήτε όθεν από έμέ να σας αποδώσω τόν έρωτα τούτον... Ο έρωσ ούτος σας άνήκει καθ' ολοκληρίαν.

— Έάν τούτο εΐνε άληθές, άνέκραζεν ή Θηρεσία.

Η κυρία Βριών προσποιήθη ότι δέν παρετήρησε την διακοπήν ταύτην. Το πρόσωπόν της άνεζωγογήθη, οι όφθαλμοί της εξήστραψαν, ή φωνή της ήτο σταθερά, παθητική. Έπλησίασε την Θηρεσίαν, την παρετήρησεν άσκαρδαμυκτεί και τή εΐπεν :

— Άλλ' εκείνος δέν μ' άγαπά, τόν άγαπώ όμως εγώ !... Η έξομολόγησις αύτη πιθανόν να σας άπαρέσκει, αλλά δέν ήλθατε να μοι όμιλήσητε περί του έρωτός σας ; δέν έχω λοιπόν κ' εγώ τó δικαίωμα να σας εΐπω περί του ιδιού μου ; Άκούσατέ με, όφείλετε να μ' άκούσετε, ή καρδιά μου πλημμυροΐ πρέπει να σας άνοιξω αύτήν. Υποφέρω πρό πολλού, χωρίς να τολμώ να παραπονούμαι, χωρίς να έχω κανένα, εις όν να εΐπω τόν πόνον μου... Ο γάμος σας μετ' αυτού, κυρία, όλίγον έλειψε να με θανατώση. Όμιλείτε δια τά δεινά σας, δέν γνωρίζετε τά ιδικά μου !... Καί σήμεραν δε άφού εκείνος μ' έπρόδωκε πλέον, διότι έμέ έπρόδωκε, και σήμεραν άκόμη τόν άγαπώ ως άλλοτε !.. Διότι εκείνος σηνήντησεν ύμας, εγώ δε ουδένα συνήντησα. Υστερον από έμέ ύμεις τού ήρέσατε. Άλλ' εις έμέ δέν συνέβη τó ίδιον, διότι ουδέίς μου ήρесе κατόπιν του, και κανείς δέν θα με άρέσει πλέον... Εΐμαι μόνη, ζώ μόνη, και... θ' άποθάνω μόνη !..

Άδύνατον να περιγράψωμεν δια τίνος ύφους εΐπε ταύτα ή κόμησσα. Η ταλαίπωρος αύτη καρδιά, ή τόσο ψυχρανθείσα, ή τόσο άλγούσα, ήνοιγετο τέλος πάντων, και εξέβαλλε κραυγάς, αι όποιαι καθησυχάζουσιν επί τινε χρόνον την θλίψιν.

Η Θηρεσία ήκουε σιωπηλώς, δάκρυα δε έπιπτον εκ των ώρκίων της όφθαλμών. Εΐχε λησμονήσει ότι εκείνο όπερ άπήλπυζε την μίαν, άπέδιδε την εύτυχίαν εις την άλλην. Έκλαιεν άνευ ύστεροβουλίας, δια την μεγάλην ταύτην εύτυχίαν, διότι την ήνόει, διότι ως εξ ένστίκτου ίσως, έλεγε καθ' έαυτήν ότι ταχέως ή βραδέως ήδύνατο και εις αύτην να συμβή τοιοϋτο δυστύχημα.

Τά δάκρυα ταύτα συνεκίνησαν ζωρότητα την Έλένην, ήν ουδεμία λεπτότης τής καρδιάς διέφευγε. Τήν συνεκίνησαν ίσως έτι περισσότερο, τής γενναίας διαγωγής τής Θηρεσίας, την παραμονήν παρά τή δεσποινίδι Βριών, την εύρέσθησε δε μεγάλως τó διάδημα τούτο τής νεαρής γυναικός, διάβημα ίσως όλίγον έλαφρόν, αλλά θελκτικόν έν τή ιδιοτροπία και τή άφελεία του.

Έν τούτοις δέν πρέπει ν' αποδώσωμεν την άπόφασιν τής Έλένης ένεκα συμπαιθείας προς την Θηρεσίαν. Η άπόφασις αύτη ήτο συνέπεια λυπηρών σκέψεων, εις άς πρό πολλού χρόνου ήδη παρεΐδεδετο ή κυρία Βριών, και άς εΐχε λάθει πρό πάντων την προηγούμενην νύκτα. Άνέμενε τόν βαρύνον ίνα τόν συμβουλευθή και να τῷ άνακοινώση

σχέδιον, όπερ πρό πολλού εΐχε συλλάβει και από τó όποιον ουδέν ήδύνατο να την άποτρέψη. Καί αι ισχυρότεροι φύσεις δειλιώσιν έναντι φάσεων τινών τής ζωής, όταν αύται συγκρούονται με τά πάθη, άτινα τας έξουσιάζουσιν. Άλλ' άνατινάσσουσι τάχιον ή βράδιον την έξουσίαν ταύτην, εγείρωνται τής νάρκης των, σπῶσι τας άλύσσους των. Τότε, ουδείς πλέον δισταγμός, ουδεμία δειλία. Πορεύονται κατ' ευθείαν προς τόν σκοπόν των, χωρίς να στραφῶσιν όπισω, όποιαδήποτε και άν ώσι τά δεινά άτινα ύποφέρουσι. Ηδη ή Έλένη βεβαία πλέον ότι δέν άγαπάται ύπό του Μαυρικίου θα τῷ άπέδιδε την έλευθερίαν. Τήν φοράν ταύτην ουδέν ήδύνατο να την άποτρέψη τού σχεδίου της.

[Έπειτα συνέχισα].

Π.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΩ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

[Συνέχισα]

— Δέν έχετε δικαίον να πιστεύητε ότι δέν έννοώ τούτο. Είναι εύγενές αίσθημα, τó όποιον έννοώ και... θαυμάζω. Εις την θέσιν σας νομίζω ότι θα ήμην ως ύμεις.

— Δέν έχει ούτως !

Ο Βονέ άνεκουφίσθη. Δέν έμέμφοτο λοιπόν αυτού ή Ίουλιανή ότι δέν όμιλήσεν εις την θέσιν του τó αυτό και εκείνη θα έπραττεν.

— Είναι άληθές, ύπέλαθεν ή νεανίς, ότι δέν πρέπει να παριστάτε ύπεροβολικώς τας άπαιτήσεις ταύτας τής ισότητος. Βεβαίως ή ισότης δέν έγκειται έν τή περιουσία· είναι μάλλον έν τή κοινωνική θέσει, έν τή εκπαιδεύσει, έν τοις αισθήμασι και ταϊς ιδέαις.

— Έν τή κοινωνική θέσει ; ήρώτησεν ό Βονέ έπιμένων.

— Βεβαίως. Δύναται τις να ήναι εις την αύτην θέσιν και να μη έχη ίσην περιουσίαν. Άνήκει τις εις την αύτην τάξιν, εις την αύτην κοινωνικήν βαθμίδα· ίδου ή άπραϊότητος ισότης. Όπως όποτε θεωρώ έμαυτήν εύτυχή δια την εΐδησιν, την όποιαν μοι άναγγέλλετε.

— Έπρεπεν ύμεις πρώτη να την μάθετε... και μόνη ύμεις.

— Εΐμαι έτι εύτυχέστερα δια την φιλικήν έμπιστοσύνην, την όποιαν μοι δεικνύετε.

— Εις ύμας ώφειλα να όμιλήσω ή νεότης σας, ή χάρις σας, ή καλλονή σας...

Η νεανίς άνύψωσε την χείρα, ως ει ήθελε να διακόψη αυτόν, ό Βονέ εξηκολούθησε :

— Καί πρό πάντων ή αγαθότης σας, αι φιλοφρονήσεις σας, αι τόσφ εύγενείς και αύθόρητοι δι' άνθρωπον, μη κολακευθέντα ύπ' ουδενός, έγκαταλειμμένον, με ύποχρεούσι ν' αναθίω εις ύμας τó ήμισυ τών ελπίδων τής εύτυχίας μου.

Έκείνη έτεινεν αυτῷ τας χείρας και μετά χαρίεντος μειδιάματος :

— Ναι, τó δέχομαι, εΐπεν.

Έμειναν ούτω επί πολυ κρατούμενοι δια τών χειρών και ατενίζοντες άλλήλους, μειδιώντες εξ εύτυχίας, ήν δέν ήδύνατο ν' άποκρύψωσιν.

Δ'

Η Ίουλιανή δέν έπίστευεν ότι παραβιάζει την έχεμύθειαν, άγγέλλουσα την σπουδαίαν ταύτην εΐδησιν τή Άννέτα, ήτις ήρώτησεν αύτην τί τή εΐπεν ό Βονέ κατά την κατά μόνας συνδιάλεξιν των.

— Κάτι τι έκτακτον, τó όποιον θα σε εκπλήξη..

— Θα σοι εΐπεν ότι σε άγαπά, διέκοψεν ή Άννέτα μετ' ειρωνείας.

— Όχι.

— Αυτό έν τούτοις θα με εξέπληττεν ύπεροβολικά.

— Άλλά δέν θα έκπλαγής μόνον, θα λυπηθής.

— Δέγε λοιπόν, τί συμβαίνει.

— Λοιπόν, κληρονομεί δύο έκατομμύρια. Βλέπεις ότι ήδύνασο να τόν λάβης ως σύζυγον, όταν σοι τόν προτείνα, ούτω δε θα έπραγματοποιούντο τά όνειρά σου.

— Σε ήγάπα.

— Τούτο άγνοούσα έπεθύμου να γείνη σύζυγός σου.

— Έσκέφθης δι' έμέ πριν σκεφθής δια σε αύτην.

— Είναι φυσικόν τούτο· τόν έκρινα ως καλόν σύζυγον και δια τούτο τόν ήθελα δια σε.

— Καί θα γείνη ιδικός σου. Διατί λοιπόν να λυπηθῶ ;

— Έλπίζω ότι θα καταστήση εύτυχή την σύζυγόν του, όσον δέν πιστεύω ότι θα πράξη ή κύριος Δερδόςης.

— Εΐσαι άδικος δια τόν κύριον Δερδόςην.

— Τις πταίει ; Σε άγαπά και δέν ζητεί την χείρά σου.

— Καί ό κύριος Βονέ έπίσης σε άγαπά, και νομίζω ότι και αυτός δέν ζητεί την χείρά σου.

— Η πενία τόν έκράτει· είναι τούτο εύγενής ύπερηφάνια, έμπνέουσα αισθήματα θαυμασμού και σεβασμού δια την έπιβαλλομένην ταύτην σιγήν.

— Ότι είναι άξιοθαύμαστος ή σιγή του τó έννοώ, αλλά μόνον μέχρι τής χθές. Σήμεραν όμως...

— Είναι τó αυτό. Τῷ άνήγγειλαν ότι κληρονομεί μεγάλην περιουσίαν, αλλά δέν τῷ παρέδωκαν αύτην. Αναμένει λοιπόν να γείνη κάτοχος τής κληρονομίας δια να όμιλήση.

— Άφού έννοείς τοϋς λόγους, οΐτινες κλείουσι τó στόμα του κυρίου Βονέ, διατί δέν θέλεις να έννοήσης τας άφορμάς, αίτινες ύποχρεούσι τόν κύριον Δερδόςην ν' άναμείνη ; Ο μόν άκινήτῃ εκ τής πενίας, ό δε άπρακτεί εκ του πλούτου. Δέν είναι τόσφ εύκολον να πείση ταχέως τοϋς άγαν φιλοδόξους και άλαζόνες γονείς του να δεχθῶσι μίαν κόρην άπροικον.

— Πλησιάζουσιν εξ μῆνες, άφ' ότου άναμένομεν την δευτέραν έπίσκεψιν του πα-

τρός του, ἥτις ἔπρεπε νὰ μὴ βραδύνη μετὰ τὴν πρώτην.

— Ἔσο ἡσυχος, δὲν θὰ περιμείνης ἐπὶ πολὺ ἀκόμη.

— Ποσάκις ἤδη μοὶ εἶπες τοῦτο ;

— Φαντάζεσαι λοιπὸν ὅτι ἡ βραδύτης αὐτὴ δὲν εἶναι ἀφορμὴ ἀγωνιῶν δι' ἐμέ ;

Τὰς λέξεις ταύτας προέφερε μετὰ τόσης συγκινησέως, ὥστε ἡ Ἰουλιανὴ τεταραγμένη ἐξήτασε τὴν ἀδελφὴν τῆς.

— Μὲ φοβίζεις, εἶπεν αὐτῇ.

— Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ φοβῆσαι, δὲν πρέπει ὅμως νὰ μὲ ἐλέγχῃς διὰ τὴν βραδύτητα ἥτις... μὲ θλίβει τόσον ὅσον καὶ σέ.

— Ἀλλὰ βλέπω τὴν μεταβολὴν σου, τὴν ὠχρότητά σου, τὰς ρυτίδας τοῦ μετώπου σου· βλέπω ὅτι ἀπόλεσες τὴν εὐθυμίαν σου...

Ἡ Ἀννέτα ἐπλησίασε ζωηρῶς τὴν ἀδελφὴν τῆς καὶ ἔφερε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς.

— Μὴ μὲ βλέπῃς οὕτω, σὲ παρακαλῶ, εἶπε προσπαθοῦσα νὰ λάβῃ ὕφος εὐχαρι, θὰ μὲ πείσης ὅτι ἔγινε οὐσειδῆς. Ὡμίλει μοι μᾶλλον διὰ τὴν κληρονομίαν τοῦ κυρίου Βονέ.

Νὰ εἶπῃ τι τῇ Ἀννέτα, ἦτο ὡς νὰ τὸ ἔλεγε τῷ Δερόδῃ. Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὑπῆρχε σελήνη, ἐπειδὴ δὲ κατὰ πᾶσαν νύκτα, καθ' ἣν ἦν δυνατὴ ἡ ἀνάβασις τοῦ βράχου, κατὰ τὸ μεσονύκτιον, ὁ Δερόδης μετέβαινε εἰς τὴν συνέντευξιν, μετέβη καὶ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην. Ὁ Δερόδης ἐφάνη ἐκπλαγεὶς ἀκούσας τὴν ἱστορίαν τῆς κληρονομίας, οὐδεμίαν ὅμως ἀντέταξε παρατήρησιν οὐδὲ ἔδειξεν ἀμφιβολίαν, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ νὰ εἶπῃ ποῖαι ἦσαν αἱ μετὰ τοῦ Καφιέ σχέσεις του καὶ ποῖον ἔπαιξε μέρος ἐν τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ.

Δύο ἑκατομμύρια ! ὁ Καφιέ εἶχε πείσει τὸν Βονέ περὶ τῆς πραγματικότητος τῆς κληρονομίας

Ποῖον μυστήριον ἐκρύπτετο ἐν τῇ ἐκτάκτῃ ἐκείνῃ μυθοπλαστικῇ ; Ὁ Καφιέ δὲν ἦτο ἄνθρωπος εἰς τοιοῦτους νὰ ὑποβληθῇ ἀγῶνας διὰ μέτριον ἀποτέλεσμα. Βεβαίως κατὰ σπουδαῖον εἶχεν ἐν τῷ νῷ ὁ Καφιέ, ὅστις ἀναμφισβητήτως δὲν ἔπλασε τὴν ἱστορίαν ἐκείνην, ἵνα δανήσῃ μόνον χιλιάδας τινὰς φράγκων τῷ Βονέ. Τί ὅμως συνέβαινε ; Ἰδοὺ τὸ μυστήριον.

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Βονέ θὰ ἦτο ἀξιοπαρατήρητος εἰς σπουδὴν ἡδυνάτο τις νὰ διασκεδάσῃ μὲ αὐτόν.

Τοῦτο πρὸ παντὸς ἐπόθει ὁ Δερόδης· νὰ διασκεδάσῃ μὲ τοὺς συναδέλφους του. Τῆς τοιαύτης τέρψεως ἀπήλαυσεν ἀπὸ τῆς ἐπιούσης κατὰ τὸ πρόγευμα.

— Ἐχεις τὸ ὕφος ἀνυπομονοῦντος ἀνθρώπου σήμερον, εἶπε τῷ Βονέ, ὅστις εἶχε δις καλέσει τὴν ὑπηρετιδα.

— Καὶ διατί νὰ ἦμαι ἀνυπόμονος ; ὑπέλαβε ζωηρῶς ὁ Βονέ.

— Δὲν ζητῶ νὰ μάθω τὸ αἴτιον· βλέπω μόνον τὴν ἀνυπομονησίαν σου.

— Καὶ τί σὲ ἐνδιαφέρει ἂν ἦμαι ἢ ὄχι ἀνυπόμονος ;

— Οὐδαμῶς μ' ἐνδιαφέρει.

Καὶ ἠτένιζον ἀλλήλους ὡς κύνες, τοῦτο δὲ συνέβαινε πολλάκις, διότι αἱ σχέσεις αὐ-

τῶν ἀντὶ νὰ βελτιωθῶσι καθόσον κάλλιον ἐ- ἐγνωρίζοντο, ἐλάμβανον τὸναντίον χαρακτῆρα σχεδὸν καταφανοῦς ἐχθρότητος. τοῦθ' ὕπερ πλέον ἡ ἀπαξ ἠνάγκασε τὸν Ὀκτρου νὰ ἐπέμβῃ. Ὁ Δερόδης ἐμέμφετο τοῦ Βονέ διὰ τὸ ὕφος τῆς ὑπεροχῆς, ὅπερ ἐλάμβανεν ἐναντι αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἀξιοκατάκριτον αὐτοῦ ὑπερηφάνειαν. Ἐξ ἄλλου ὁ Βονέ ἐθεώρει τὸν Δερόδην ἀνίκανον, ἀνωφελῆ, ἄνθρωπον διεφθαρμένον ἐκ τοῦ πλοῦτου, ὀκνηρόν. Πρὸς τοῦτοις δὲν ἐσυγχώρει αὐτῷ τὴν ἐπικίνδυνον στάσιν του πρὸς τὴν Ἀννέταν.

Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ Δερόδης ἐπειράθη νὰ κάμῃ τῷ Βονέ παρατήρησιν διὰ τὸ εὐχαρι αὐτοῦ ὕφος· ἡμέρας δὲ τινὰς μετὰ ταῦτα παρετήρησεν αὐτῷ τὴν πολλὴν ἀπασχόλησιν. Ἀναμφισβητήτως ἡ μετὰ τοῦ Καφιέ ὑπόθεσις διήρχετο διὰ ποικίλων φάσεων καλῶν καὶ κακῶν. Ἡ πρώτη ἐπιστολή, ἣν ὁ Βονέ ἔλαβε παρὰ τοῦ Καφιέ, ἦν πλήρης διαβεβαιώσεων περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Ἡ δευτέρα, ἣν ἔλαβε μετὰ τινα χρόνον, ἦν ὀλιγώτερον βεβαιωτική, ὑπεδηλοῦτο δ' ἐν αὐτῇ ὅτι ἡδύνατο νὰ προκύψωσι δυσχερείαι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γενεαλογίαν τῶν Μειλόν. Ἐν ἐτέρα ἐπιστολῇ οἱ φόβοι τοῦ Καφιέ ἐξεφράζοντο ζωηρότεροι· εἶχεν ἀναφανῆ καὶ ἄλλη τις οἰκογένεια Μειλόν· ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἀναμείνωσι· θὰ ἠναγκαζέτο δ' ἴσως ὁ Καφιέ νὰ μεταβῇ εἰς Βαγιόν, ὅτε ἐπανερχόμενος θὰ διήρχετο διὰ Φεγιαδῆς.

Ἐπειδὴ ὁ Βονέ εἶχεν εἶπει τῇ Ἰουλιανῇ ὅτι ἡ διακανόνισις τῆς κληρονομίας θὰ ἐβράδυνεν ἐπὶ τινὰς μῆνας ἴσως καὶ ἐπὶ ὀλίγηρον ἔτος, ἦτο δυνατὸν αὐτῷ νὰ μὴ εἶπῃ τι περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Καφιέ καὶ τῶν ἀγωνιῶν, ἅς αὐταὶ τῷ ἐπρεζέονον. Καὶ ὧντως φθεβρὰν ὑφίστατο ἀγωνίαν.

Ἀπόγευμά τι εἶδε τὸν Καφιέ εἰσερχόμενον εἰς τὸ δωμάτιόν του κάτω νεύοντα καὶ τεθλιμμένον.

— Λοιπὸν ;

— Λοιπὸν, ἀγαπητὴ κύριε, ἔρχομαι ἐκ Βαγιόν· οἱ Μειλόν οἱ ἄλλοι καὶ οὐχὶ τῆς οἰκογενείας σας κληρονομοῦσιν ἀναμφισβητήτως. Ἡπατήθημεν ἐν τῇ γενεαλογίᾳ. Ἰδοὺ ἴδετε καὶ σεῖς ὁ ἴδιος.

Καὶ ὁ Καφιέ ἐξήπλωσε μέγα φύλλον χάρτου, ἐν ᾧ ὑπῆρχον σημειώσεις γενεαλογικαὶ μεθ' ἡμερομηνιῶν καὶ ὀνομάτων.

— Εἶναι ἀνωφελές, εἶπεν ὁ Βονέ ἀπωθῶν τὸν χάρτην.

— Ἐννοῶ τὴν ἀπογοήτευσίν σας, ἀγαπητὴ κύριε, καὶ συμμερίζομαι αὐτήν. Ἀπὸ τῆς Βαγιόν μέχρις ἐδῶ, ἐπὶ λόγῳ τιμῆς, δὲν ἔπαυσα σκεπτόμενος σας... τὸν ἐξαιρέτον νέον, τὸν γενναῖον ἀξιωματικόν ! Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σας εἶπω ὅτι πολὺ σας ἐξετίμησα καὶ ἐγκαρδίως θλίβομαι διὰ τὸ ἀτύχημά σας. Διὰ τοῦτο ἐπροτίμησα νὰ ἔλθω μόνος ἀντὶ νὰ σας γράψω. Ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ μοὶ ἐπῆλθεν ἰδέα τις... ὡς ἐκ τῆς θείας προνοίας τὴν ἰδέαν ταύτην μοὶ ἐνεπνευσεν ἡ πρὸς σας συμπάθειά μου. Βεβαίως δὲν δύναμαι νὰ σας ἀποδώσω τὰ δύο ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια χανετε, δύναμαι ὅμως νὰ μετριασῶ τὸ δυστύχημά σας.

— Δὲν ἔχω ἀναγκὴν χρημάτων, σας εὐχαριστῶ.

— Ἀλλ' ἀγαπητὴ κύριε, μὲ παρεξηγεῖτε, δὲν πρόκειται περὶ δανείου, ἀλλά... περὶ γάμου.

— Περὶ γάμου !

— Πρέπει νὰ μάθητε, κύριε μου, ὅτι δὲν ἀσχελοῦμαι μόνον μὲ κληρονομίας, ἀλλὰ καὶ μὲ παντοίας ἄλλας ὑποθέσεις. Γνωρίζω λοιπὸν νεάνιδα εἰς ἡλικίαν γάμου, ἀνατραφεῖσαν ἐν μοναστηρίῳ τοῦ συρμοῦ, ὠραίαν, εὐφυᾶ, ἔχουσαν προικὰ διακοσίας χιλιάδας φράγκων εἰς χρήματα, μετρηθησόμενα τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προικοσυμφώνου.

Ὁ Βονέ, ὅστις ἐν ἀρχῇ δὲν προσεῖχεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Καφιέ, ἤκουσεν ἤδη αὐτὰς μετὰ προσοχῆς.

— Καὶ ποία εἶναι ἡ νεάνις αὕτη ; ἡρώτησε.

— Θὰ τὴν ἴδῃτε ὅταν θελήσῃτε, εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι θὰ σας καταγοητεύσῃ.

— Σὰς ἐρωτῶ ποία εἶναι καὶ ποία ἡ οἰκογένειά τῆς ;

[Ἐπεται συνέχεια]

Κ.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ :

ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΙΤΟΥ — Η ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΝΥ

ΚΑΙ Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΟΙΚΟΥ

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο μυθιστόρημα τοῦ μεγάλου Μυθιστοριογράφου Ἀλεξάνδρου Δουμά, ἐν ᾧ πιστῶς ἀπεικονίζεται ἡ μεγάλη Γαλλικὴ Ἐπανάστασις, ἀπαρτίζεται ἐκ 4600 σελίδων, διηρημένων εἰς 8 τόμους καὶ πωλεῖται ἐν Ἀθῆναις εἰς τὸ «Βιβλιοπωλεῖον τῆς Κορινθῆς», ὁδὸς Πρακτείου, ἀριθ. 10 ἀντὶ ΦΡΑΓΚῶΝ 25.

(Εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀποστέλλεται ἀντὶ φρ. 17, ἐλευθ. ταχυδρομικῶν τελεῶν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἦτοι

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ τῶν νομῶν, ἐπαρχιῶν, Δήμων, πόλεων, κομποπόλεων, χωριῶν, ὄρεων, ποταμῶν, λιμνῶν, ὄρων, μονῶν, θερμοπηγῶν, κλπ. τοῦ Βασιλείου, ὑπὸ Ν. Ι. ΣΟΛΩΜΟΥ, τοῦ ἐκ Ζακύνθου, ἀρχαίου μαθητοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς καὶ ταγματάρχου ἐφέδρου τοῦ μηχανικοῦ. Κατὰ φυλλάδια ἐκ 2 τυπογραφικῶν φύλλον ἑκατ. 60.

Διὰ τὸ ὅλον ἔργον προπληρωτ. φρ. 12.— Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν προπλ. φρ. χρ. 12.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΑΙΜΟΔΕΤΩΝ

Γ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

Ἀθῆναι, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 39.

Μεγάλῃ συλλογῇ ὑποκαμίσων, φοκῶν, κομβίων, χειροκτιῶν, μπαστουριῶν, ὑμβρελῶν, φανελλῶν κλπ. ἀνδρικῶν εἰδῶν. Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Λαιμοδέται κατὰ παραγγελίαν.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἐναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ κάτωθεν τοῦ Μεγάλου Ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν λαμπρὸν κορυεῖον τοῦ κυρίου

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ ἐκλεκτότερα εὐρωπαϊκὰ ἀρώματα, καθὼς καὶ ἡ ἀρίστη καὶ ὀλίγη ἀπαρτὴ τοῦ ἴδιου κατασκευαζομένη καὶ πωλουμένη κατ' ὄκταν εἰς συγκαταβατικὴν τιμὴν. Διὰ τοὺς κορυεῖς γίνεται ἰδιαίτερα συμφωνία.